

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 10. Xenophontis loci duo emendati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Xenophontis loci duo emendati. C A P. X.

LIBET hoc loco proferre conjecturam meam de
duobus locis Xenophontis è primo ~~évalcatores~~: de
quibus dubiū non habeo, quin & in omnibus usque
in hunc diem editis libris corruptè legantur, & tuto
facile corrigi possint. Eorum primus est, vbi Cy-
rus in Ciliciam transit, superatis montibus in quibus
Sennelis præsidium collocarat. Cùm enim Cilices
primam Cyri aduentantis famam sese in fugam
tollerent, sine ullo negotio Cyrus & metes conscen-
deret, & Cilicum castra cepit. Ibi Xenophontis verbo
dicit: Κρήτης ἀρέται ὅπη, ἡδερὸς καλύπτος, καὶ εἰδε
τεριών τὸν πόλεμον οἱ Κιλικες. Quid autem attinuit
dicere eum, superatis montibus, vidisse castra quæ
Cilicum fuerant? Certè enim ita necesse fuit, nisi aut
causa fuisset, aut clausisset oculos. Sed nos quoque
tri, opinor, fuerimus, nisi videamus, εἶτε, non εἴδε
legendum esse. Alter locus est, vbi Cyrus ac flumen
Cialum peruenisse dicitur, cuius pisces Syri, ut &
lumbas, pro dijs habebat. Ibi enim ita legimus: Αἱ δὲ
ισχυροὶ εἰς τὸν Κιλικίουν, Περισάπεδος νόον, εἰς ζώια δεδομέ-
να. Sed mihi excuti non potest, quin ζώια, non ζώια
legere oporteat: ut dicamus eam totam regionem re-
gione Parystidi in cingulum adtributam fuisse. Re-
gins enim Persarum multa oppida, multæque regio-
nes in singulas mundi muliebris partes adtribui so-
lbant: verbi causa, in strophium, in amiculum, in cin-
gulum, in sandalia. Idque locupletissimus testis con-
namat Plato in Alcibiade primo his verbis: ἐπεί μή
τον εἰναι ἄνδρας διξιοτίου τῆς αριθμητικῆς παρὰ βασιλέα,
τον παρβούτην χάραν πάντα πολλὰ καὶ αγαθὰ, ἐγρὺς ἡμερη-
σίον, λιγνατεῖτες διπλωμάτες ζώιαν τὸ βασιλέας γυναι-

Iureti
ectione

κός. ἦν δὲ οὐδὲν λίαν αὖ καλεῖσθαι καλύτερον. οὐδὲν μάλιστα τοτους καλεῖται γαδίτης εἰς τὸν κόσμον ἐξεγενέντηται πεινός, καὶ ὄντος ματαῖς σχειν ἐκάστους τοπων οὐδὲν εἴδεται τοιοῦτον. Sed & Lutetia Parisiiorum vescigal quoddam non impositum est, quod vulgo cingulum regine vocatur. Sic Themistocli apud eosdem Persas quinque ratiōes Magnesia, Lamplacus, Myus, Percope, & Palaeorū in panem, vinum, opsonium, stragula & vestimenta tributa fuisse dicuntur.

Suetonij in Galba unus, & alter in Ottone emendare
illustratus locus. C A P . XI.

MIRAM & propè sordidam Galba Imperatoris parsimoniā fuisse & Tacitus & Suetonius & alij tradidicunt. Cuius exempla multa cum resellisset Suetonius, adiicit: Quare aduentus eius non pro de gratus fuit: idq[ue] proximo spectaculo apparuit. Siquid Atellanis notissimum canticum exorsis, Venit io simus a via la: cuncti simul spectatores, consentiente voce, reliquam partem retulerunt, ac sepius versu repetito egerunt. Quae Tenebris libro quinto Adversariorum emendatum se & explicatur profectus, nihil de suo adserit, nam Io esse interiectionē exultantis omnibus notissimum. Miror autem cur tantus vir, cum manus depravata loco admouisset, nihil protulerit, nisi quod pueri per lo grandiores in schola si ignorarent, cederetur. Ceterè si nodus ille tam facile solui poterat, non tali vindicta indigebat. Quidam autem populus, iterando canovcem quæ exulantium propria est, declarare posset, parum sibi gratum esse imperatoris aduentum. Sed nos tentemus, si uid melius possamus. Semper olim & libertis interdū nomina ex moribus ipsorum imponi solebant, atque id magis etiam siebat in comedijis.